

PEYGAMBERİMİZİN HAYATI

HERKES O'NU BEKLİYOR

SALİH SURUÇ

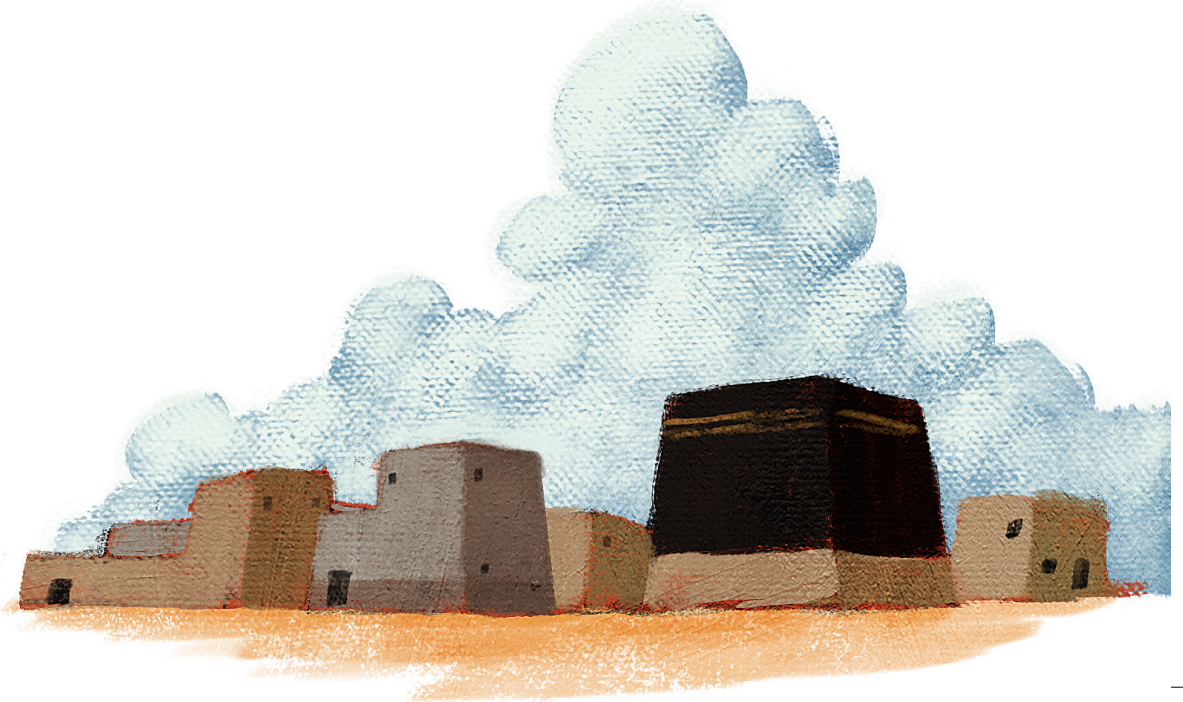

RESİMLEYEN:
HÜSEYİN SÖNMEZAY

Annelik Hakkı

Mekke'ye gelince dadısı Ümmü Eymen, Sevgili Peygamberimizi, dedesi Abdülmuttalib'e teslim etti.

Sevgili annesi vefat ettiğinde Peygamberimiz henüz altı yaşındaydı.

Annesinin, O'nu sevdiği kadar, O da annesini severdi ve ona saygılıydı. Annesini hiç üzmezdi. Annesinin kalbini kıracak söz etmezdi. Annesini gücendirecek davranışta bulunmazdı.

Çok sonralarıydı. Allah, O'na Peygamberlik görevi vermişti. Bir gün biri:

- Ey Allah'ın Elçisi! En çok kime yardım edeyim, diye sordu.

Sevgili Peygamberimiz:

– Annene, diye cevap verdi.

Adam sorusunu üç kez tekrarladı. Sevgili Peygamber üç keresinde de **“Annene.”** diye cevap verdi.

Annelerimize ne kadar çok iyilik yaparsak yapalım yine de haklarını ödeyemeyiz.

"Rabbin şöyle buyurdu: Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Anneye ve babaya güzel davranın..."
(İsrâ sûresi; âyet, 23)

Torun Sevgisi

Annesinin vefatından sonra dedesi Abdülmuttalib, sevgili torununu yanına aldı. Dedesi, iyiliksever ve cömert bir insandı. Yoksullarla ilgilenir, muhtaçlara yardım ederdi. Hatta dağ başlarında aç ve susuz kalan kurdu, kuzuyu bile düşünürdü. Kalabalık bir ailesi vardı. Yaşı sekseni geçkindi. Mekke'nin başkanlık görevi de onu bir hayli yormuştu.

Dedesi, Sevgili Peygamberimizi çok seviyordu. Gittiği birçok yere O'nu da götürürdü. Kâbe duvarının dibinde her zaman bir minderi serili bulunurdu. Bu mindere kimse oturamazdı. Ama o, Sevgili Peygamberimizi

bu minderle yanına oturturdu. Neden hep Muhammed'i minderine oturtuyorsun, diye soranlara ise,

- Vallahi, ileride O'nun, büyük bir insan olacağını şimdiden görür gibiyim, derdi.

Nereden biliyordu bunu Abdülmuttalib?
Annesi Âmine Hanım'ın doğumundan önce gördüğü rüyadan...

Sütanesi Halime Hanım'ın yurdunda
sebepl olduđu bolluk ve bereketten...

Kalabalık evlerinde sofrada Sevgili Pey-
gamberimiz olunca yemeđin bereketlen-
diđini görmesinden.

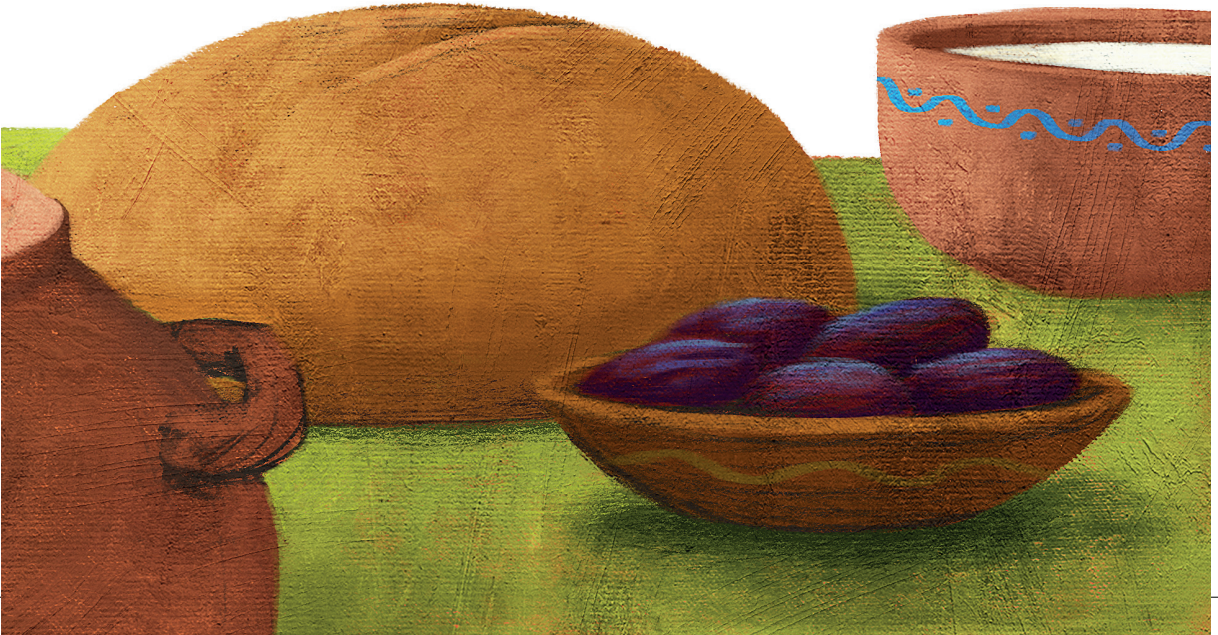
Mekke'de, O'nun hürmetine Allah'tan
dilediđi yađmurun yađmasından...

Nasıl mı?

Mekke’de kuraklık yaşadıkları bir seneydi. Başkanları Abdülmuttalib’e başvurdu-
lar. Dua etmesini istediler. Abdülmuttalib,
yanına sevgili torunu Peygamberimizi alıp
Kâbe’ye bakan bir dağa çıktı. Halk da etra-
fındaydı. Abdülmuttalib, yüzünü Kâbe’ye
çevirdi. Sevgili Peygamberimizi gökyüzüne
doğru kaldırdı ve üç kere, **“Allah’ım! Ya-
nında değerli olduğumu düşündüğüm
bu torunumun hatırı için bizi, yağmur
yağdırarak sevindir.”** diye yalvardı.

Çok geçmeden yağmur damlalarıyla halkın sevinç gözyaşları birbirine karıştı.

Allah, bir kulunu severse, O'nun değerini insanlara göstermek ister. Bu olayla da âdeta Yüce Allah, Peygamberimizi sevdiğini göstermişti.

Başka nereden biliyordu dedesi Peygamberimizin yüce bir insan olduğunu?

Mekke'de ve dışında birçok kimse, beklenen Peygamberin gelmesinin yakın olduğunu söylüyorlardı. Hatta bilgin, dâhi hükümdarlar, O'nun dünyaya geldiğini bile Abdülmuttalib'e müjdeliyorlardı.

